

HABRUTA NIGHT

TUESDAY | 12•03•19 | 9 PM
SHAARE ZION

Reproduced by Habruta Night Booklet with permission of the
copyright holders, ArtScroll / Mesorah Publications, Ltd.

Design: mdkgraphicdesign@gmail.com

Week 40

Topic

SHABBAT CANDLES

TOPIC DISCUSSION

Is one allowed to move Shabbat candles while they are lit?

There is a rule during Hanukkah הדלקה עושה מצוה (the mitzvah is the lighting); does that apply to Shabbat candles as well?

If one lit Shabbat candles and it went out before sunset, must one relight?

If one is traveling without his family for Shabbat, must he light Shabbat candles?

Can one use electricity for Shabbat candles?

והמורה אמרה מערב עד צוקר¹:
 ובמנה היה מדליק. הגרות בין
 הערבים: ובה היה מסיים. הטבת
 הגרות שלק כל היום ואינו מטיב
 עד הערב² ומשנה זו צ"כ³ שניה
 וספירא ליה למורח ומערב מונחין
 והכי תניא לעיל מיניה להעלות נר
 תמיד שמהל נר מערבי תמיד שממנו
 יהא מתחיל וכו' יהא מסיים ומדלל
 תמיד להעלות נרות ש"מ הוקצב נר
 אחד להתחיל בו כלל יום וזהו נר
 מערבי השני של מורת והכי⁴ מן
 (תמיד ג.) נכנס ומלא נרות מורחים
 דולקות מדשן המורחי ומניח את
 המערבי דולק שממנו מדליק את

המנורה בין הערבים ומלאו שכבה כגון משמת שמעון הצדיק⁵ מדליקין
 ממוצת העולה ונראה צעני דאמור רבנן קציעותא צנר שני משום
 דאין מעצירין על המנורה וכי עייל צהיכל בקמח פגע צרישא⁶ וציה לא
 מני לאתחולי דכתיב⁷ יערוך אותו לפני ה' לרץ שיהא אחד חונה לו
 דאי לא לא קרינן ציה לפני ה' והכי אמרינן צמנחות (דף נא:): דכתיב
 צנר מערבי לפני ה' מכלל דכולהו לאו לפני ה' כו' ובה היה מסיים
 ההטבה לפי שהשאר היה מטיב שחרית וזו מטיב בין הערבים ואחוז
 הישנה ידיו או מניחה בכלי עד שנותן (ה) שמן ופחילה ומדליקה ומדליק
 מננה את השאר והא דאמרינן בקדר יומא (דף נג:): הטבת ה' נרות
 קודם להטבת צ' נרות משמע כולהו הוה מטיב שחרית וליף לה מקראי
 היינו בשלל ה' הנס מתקיים והי' מוצאו שכבה דלא סמך קרא אגיסא
 וכל זמן שהי' ישראל מציצין היה דולק כל היום והיינו עדותה: והא
 הבא ביון דקביעי נרות. צמורה ולא היה יכול לנתק נר מערבי מן
 המנורה להדליק בו האחרים על כרחיך הא דקתני מננה ה' מדליק לא
 סגי דלאו משקל קינסא: ואדאוקי. לקינסא מנר מערבי וציהא קינסא
 מדליק את השאר: בפתיאות ארובות. כל הפחילות יוצאות חוץ
 לנרותיהם עד שמגיעות זו לזו ומדליק מננה הסמוכה לה והשאר זו
 מנו: סוף סוף צ"מ ד בו'. דהא לדידיה⁸ משרגא לשרגא אסור: אי הדלקה עושה מצוה. אי המנורה של תוכה תהיה צהלקה מדליקין כדאשכחן
 צמורה: ואי הדידה עושה מצוה. ועיקר מנורה תליא צמנה: אין מדליקין מנר צנר. דהדלקה לאו מנורה היא כולי האי: דאיבעיא⁹ יהו גרסי.
 כלומר דהא מילתא כבר איבעיא לן ומפשטא דההיא צעיא מייפשטא לן הך: היה תפוש נר חנוכה. ידו משדליקה עד שכבתה: ועמוד.
 לאו דוקא אלא כן לשון הש"ס: צברו. להשתמש וליכא היכר ניסא: בפנים. צבת: והוציאה לחוץ. כדאמר לעיל¹⁰ דלרץ להניחה על פתח
 ביתו מנחון: אי אמרת בשלמא הדלקה עושה מצוה משום הכי לא עשה ולא כלום. לכיון דזו היא מנורה לרץ שיעשה צמקום חיוצא:

עושה מצוה אין מדליקין מנר לנר דאיבעיא
 להו הדלקה עושה מצוה או הנחה עושה
 מצוה ת"ש דאמר רבא¹¹ היה תפוש נר חנוכה
 ועומד לא עשה ולא כלום שמוע מינה הנחה
 עושה מצוה התם הרואה אומר לצורכו הוא
 דנקיט לה ת"ש דאמר רבא¹² הדליקה בפנים
 והוציאה לא עשה כלום אא"כ הדלקה
 עושה מצוה הדלקה במקומו בעינן משום
 הכי לא עשה כלום אלא אי אמרת הנחה
 עושה מצוה אמאי לא עשה ולא כלום
 התם נמי הרואה הוא אומר לצורכו הוא
 דאדלקה תא שמע דאמר רבי יהושע בן לוי
 עשית

חיתה מלא קמיבעיא ליה ומאי קאמר נמי חזין אי הדלקה כו' הא
 לכאורה משמע דהלכה כשמואל דהא רבה עבד כוותיה וא"כ קינסא
 נמי שרי דהא ע"כ בקינסא פליגי וצדו מנורה דהא מאן דמפרש
 טעמא דרב משום אכחשי מנורה איתותב וכו' לאו דאין תופס דברי רבה
 עיקר ומצוה ליה אי הנחה עושה מנורה ואסור לרב מנר לנר משום
 צדו מנורה כמו בקינסא או הדלקה עושה מנורה ושרי כמו צמורה דלא
 חיישין לאכחשי מנורה ומסיק דהדלקה עושה מנורה ושרי א"כ מנאמי
 צס ריב"ז דמיבעיא ליה אליצא דשמואל דהילכתא כוותיה אי שרי
 בקינסא אי לאו ומיבעיא ליה אי קי"ל כמו שאמר למעלה דלמ"ד משום
 צדו מנורה שרי להדליק מנר לנר וחס כן בקינסא פליגי ושרי
 שמואל בקינסא או דילמא לא קי"ל הכי ומנר לנר נמי איכא צדו
 מנורה ואסור רב (פ"י) דהנחה עושה מנורה ולא דמי למנורה דוקא
 מנר לנר שרי שמואל אבל בקינסא אפילו שמואל מודה דאסור ומסיק
 חזין דאיבעיא לן ואפשטי דהדלקה עושה מנורה ומדליק לרב מנר לנר
 כמו צמורה ולשמואל אפילו בקינסא שרי: דאיבעיא¹³ יהו
 הדלקה עושה מצוה בו. ונפקא מינה אם הדליקה חש"ו או הניחה:
 מכנה

מכבה ומגביהה ומניחה וחוזר ומדליק מיבעי ליה. וא"ת אמאי
 מכנה וחוזר ומדליק בהגבה סגי כיון דהנחה עושה
 מנורה דאטו מי גרע דלוקה ועומדת מהדליקה חש"ו ו"ל דמיירי
 שהדליקה מתחלה ללורך שבת ולכן גרע מהדליקה חש"ו דהתם
 שמדליקה צעמה מיכר הדבר שהוא
 מדליקה לשם תוכה. ריב"ז:

שמוע מינה הדלקה עושה מצוה.
 וא"כ מותר להדליק מנר
 לנר ומכל מקום כיון שנהגו העולם
 להחמיר אין לשנות המנהג:
מריש הוה ביהדר מר אמשאה
 דשמועמי. נראה דאני
 תוכה קאי ומשום טעמא דמסיק
 דפיס נהוריה טפי אלל לנר שבת
 פשיטא דשמן זית מנורה מן המנחור
 לפי שנמשך אחר הפחילה טפי
 מכולהו דמנוח צמתימין¹⁴ דכולהו
 מודו ציה דמדליקין:
 ה' דשריית ויתא דדני מריש

עשית. כלי גדול של זכוכית צלע"ז לנרתיא: דדקת. שהדליקה
 למנורה תוכה צע"ש: ומדליקה. למנורה הלילה: היו באותו הנס.
 שגורו יוונים על כל בתולות השארות להיבעל לטפסר תחלה ועל יד
 אשה נעשה הנס¹⁵: אבנאי. אורח: בתר דנשיבי. ופעמים שהיימי
 אכסנאי ללמוד תורה: ע"ה. בשבילי:
 בגו ביתא. ציפתי: משיך נהוריה.
 אינו מנחה לבלות כשמן זית: צי"ה
 נהוריה. לול ומאיר: צב"ה. מנאמי
 בתשוב' הגאונים שמעטין כלי זכוכית
 צעטן שמן זית עד שמשחיר וגורר
 השחור¹⁶ ונותן בו שמן קימעה ומגבל
 בו ומייצבו צמנה ומנחה אותו לתוך
 הדיו: צעטן. נמי כדפרישית: שרף.
 גומא¹⁷: קפף. פרונייל של יער
 כמו שאנו עושים משל שרף: הרואה.
 העובר בשוק ורואה צמח התלכות
 דולק ומנאמי צס רבינו יתקן בן
 יהודה שאמר משם רבינו יעקב דלא
 חזקה דברא זי אלא לזי אלא

עשית * שהיתה דולקת והולכת כל היום
 כולו למוצ"ש מכבה ומדליקה אי אמרת
 בשלמא הדלקה עושה מצוה שפיר אלא אי
 אמרת הנחה עושה מצוה האי מכבה
 ומדליקה מכבה ומגביהה ומניחה¹⁸ ומדליקה
 מיבעי ליה ועוד מוקא במרכינן אשר קדשנו
 במצותיו וצונו להדליק נר של חנוכה¹⁹ ש"מ
 הדלקה עושה מצוה ש"מ והשתא דאמרינן
 הדלקה עושה מצוה²⁰ הדליקה חרש שומה
 וקמן לא עשה ולא כלום דאשה ודאי מדליקה
 דאי"ד יהושע בן לוי נשים חייבות בנר חנוכה
²¹ שאף הן היו באותו הנס: רב ששת

The Gemara notes:

הדלקה עושה מצוה או הנחה — **For, indeed, [the Sages] have previously queried** דאיבעיא להו — **whether kindling principally accomplishes the commandment of the Chanukah lights or whether the placement of the lights accomplishes the commandment.** ^[24] With the resolution of that issue we can determine Rav's position vis-a-vis kindling from light to light.

The Gemara now attempts to answer the question of whether kindling, or placement, is the primary mitzvah act:

תא שמע — **Come, learn** a proof that placement is primary, דאמר רבא — **for Rava said: היה תפוש גר חנוכה ועומד — If one was standing and holding his Chanukah light from the time he kindled it by the doorway until it went out, לא עשה ולא כלום — he has accomplished absolutely nothing.** שמע מינה הנחה עושה מצוה — **Derive from [this dictum] that placement accomplishes the commandment,** for it was this person's failure to put the light down that prevented him from having fulfilled the mitzvah.

The Gemara rejects this proof:

התם הרואה הוא — **The non-fulfillment there is because one who sees him holding the light may say, לצורכו הוא דנקיט לה — "It is for his own purposes that he is holding it,"** ^[25] in which case the miracle will not have been publicized. Ordinarily, however, the mitzvah is fulfilled with the kindling.

The Gemara now takes the opposite tack:

תא שמע — **Come, learn** a proof that kindling is primary, דאמר רבא — **for Rava said: הרליקה בפנים והוציאה — If one kindled [a Chanukah light] inside his house and then carried it outside and placed it by the doorway,** ^[26] **לא עשה כלום — he has accomplished nothing.** אי אמרת בשלמא הדלקה עושה מצוה — **Now, it is well if you say that kindling chiefly accomplishes the commandment,** הדלקה במקומו בעינן — **for this implies that we require a kindling in its proper place;** ^[27] **משום הכי לא עשה כלום — because of this** ^[28] **he has accomplished nothing.** אלא אי אמרת הנחה עושה מצוה — **But if you say that placement accomplishes the commandment,** אמאי לא עשה ולא כלום — **why did he**

accomplish nothing at all? He placed his Chanukah light in the proper location! We must therefore conclude from Rava's dictum that kindling constitutes the primary mitzvah act.

The Gemara rejects this proof as well:

התם נמי — **There also** the non-fulfillment is because הרואה הוא אומר — **one who sees him carrying out the lit candle may say, לצורכו הוא דאדלקה, — "It is for his own purposes that he kindled [the light] and brought it outside,"** in which case the miracle will not have been publicized. ^[29] Otherwise, however, the mitzvah is fulfilled with the placement.

The Gemara finally resolves the question of which action is primary:

תא שמע — **Come, learn** a proof that kindling is primary, דאמר רבי יהושע בן לוי — **for R' Yehoshua ben Levi said:**

עששית שהיתה דולקת והולכת כל היום כולו — In the case of a glass lantern that was continuously burning the entire Sabbath day,^[1] — on the night following the Sabbath one should extinguish the lantern's flame and then rekindle it in order to fulfill the Chanukah mitzvah for Saturday night. אי אמרת בשלמא — Now, it is well if you say that kindling accomplishes fulfillment of the commandment, since it is for that reason that one need not lift the lantern and then put it down. — But if you say that placement accomplishes fulfillment of the commandment, — this ruling — “he should extinguish [the lantern] and then rekindle it” — is incorrect; מכבה — האי מכבה ומדליקה, — ומגביהה ומניחה ומדליקה מיבעי ליה — [R' Yehoshua] should have said: He should extinguish [the lantern], lift it and put it down, and then rekindle it.^[2] R' Yehoshua's dictum thus indicates that kindling constitutes the primary mitzvah act.

The Gemara offers another proof of the above:

— And furthermore, מדקא מברכינן — since we bless just prior to performing the mitzvah, — אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של חנוכה, — “Blessed are You, Hashem . . . Who has sanctified us with His commandments and has commanded us to kindle the Chanukah light,” it is obvious that the Rabbis, who authored the blessing, viewed the kindling as the essential mitzvah act. — Hence, derive from [the blessing] that kindling the Chanukah lights chiefly accomplishes fulfillment of the commandment. — שמע מינה — Indeed, derive that from it!^[3]

The Gemara derives a practical law from this conclusion:

— And now that we have said that kindling accomplishes fulfillment of the commandment, — הדליקה חרש שוטה וקטן — if a deaf-mute, insane person or minor kindled [the Chanukah light] — לא עשה ולא כלום — he has accomplished absolutely nothing,^[4] inasmuch as kindling is the primary mitzvah act and his actions have no legal significance.^[5] — אשה ודאי מדליקה — However, a woman may certainly kindle the Chanukah light,^[6] — דאמר רבי יהושע בן לוי — for R' Yehoshua ben Levi said: — נשים חייבות בגר חנוכה — Women are obligated in the mitzvah of kindling the Chanukah light, — שאף הן היו באותו הנס — for they, too, were involved in that miracle.^[7]

דשנת ומנוכה נא אור לתורה: דרבי אבין נגרא. חרש עניס: בשרגא. דשנת: חליף ותני. עובר ושונה כלומר עובר תמיד: דבי נשא (ב). אבין ואיכא דאמרי תמיו: נפק מינייהו. דתתנו כנו: מאחרה ומדלקת. נר של שנת סמוך למשכה: לא ימיש. קרא יתירא הוא להך דרשה דהא כתיב וחי הולך לפניהם יומם: עמוד הענן. של יום משלים אורו לעמוד האש שהיה עמוד האש נא קודם שישקע עמוד הענן אלמא אורח ארעא כתיב: לאקדומי. צעד היס גדול: תנינא שונה אני: שלא יקדים. דלא מיכרא שהיא של שנת: דרחיב. אוהב: הוה לא בנין רבנן. (ג) ואהבנו עליהם כאז על כן: ואי לא בר הכי (ד). שאינו רגיל לעסוק בתורה: וישריפה עמוד. שאקור באכילה: שמוזה עילוי דבערו. דילמא אחי ביה לדי תקלה דאכילה: שמוא יטה. כדי שיתצער מהר: ביום טוב. דליכא למיחש להטייה לשתרי: בערב שבת. והוא כריך להדליקה מנעוד יום נמלא שורף קדשים ציו"ט ולקמן צפקין (דף כד): ילפינן מקראי דאין שורפים:

דגר הנוכה עדיף משום פרסומי ניסא: אמר רב הונא ה' הרגיל בנר הויין ליה בנים תלמידי חכמים הוהיר במזוזה זוכה לדירה נאה הוהיר בציצית זוכה לטלית נאה הוהיר בקידוש היום זוכה וממלא גרבי יין רב הונא הוה רגיל דהוה חליף ותני אפיתחא דרבי אבין נגרא הוא דהוה רגיל בשרגי טובא אמר תרי גברי רבירי נפקי מהבא נפקי מינייהו רב אידי בר אבין ורב חייה בר אבין רב חסדא הוה רגיל דהוה חליף ותני אפיתחא דבי נשא דרב שיזבי חזא דהוה רגיל בשרגי טובא אמר גברא רבא נפק מהבא נפק מינייהו רב שיזבי דביתו דרב יוסף הוה מאחרה ומדלקת לה אמר לה רב יוסף תניא לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה מלמד שעמוד ענן משלים לעמוד האש ועמוד האש משלים לענן סברה לאקדומה אמר לה ההוא סבא תנינא 'ובלבד שלא יקדים ושלא יאחר': אמר רבא דרחים רבנן הוה ליה בנין רבנן דמוקיר רבנן הוה ליה חתנוותא רבנן דדחיל מרבנן הוא גופיה הוה צורבא מרבנן ואי לא בר הכי הוא משתמעון מיליה כצורבא מרבנן:

רבינו שמואל שכסכותבין כתובה אם אבי הכלה מחיים כותבין להנעלת ליה מצי אציה ואם כבר מת כותבין להנעלת ליה מצי נשא ולרשב"א נרא' דאפי' מחיים אשכחן דקאמר צי נשא צפרק מי שהתשך (לקמן דף קט). לוי צריה דרצ הונא צר חייל אשכחיה לגבלא דצי נשא דקגביל וספי למוריה בטש ביה אתא אציה אשכחיה כו' ויכול לכתוב כמותה כאשר ירצה:
גזירה י"ש אבו שבת. וא"ת בכל שמיים שאין מדליקין בהן שנת נגזר יו"ט אטו שנת וצמתני תן אין מדליקין שנתן שריפה ציו"ט משמע דבשאר שמיים מדליקין וי"ל דבשאר שמיים דכיון דאין נמשכין אחר הפתילה כי שרי ציו"ט לא אחי למישרי שנת דפשיטה הוא דאיכא למיגור בהן שמה יטה אבל שנתן שריפה אי שרי ציו"ט איכא למטעי ואחי למשרי שנת כיון דנמשך אחר הפתילה לפי שאינו פשוט לעולם דטעמא דמתוך שנתיה עליו לשורפו גזרה שמה יטה הקשה ה"ר אליעזר דהכא מפרש רצה דטעמא גזרה יו"ט אטו שנת ולקמן (דף כד): מפיין

The Gemara relates that the scrupulous observance of certain mitzvos results in special rewards:

One who is habitually in kindling the Sabbath and Chanukah light will have sons who are Torah scholars. ^[16] **One who is careful in observing the mitzvah of mezuzah** ^[17] **will merit a beautiful residence.** ^[18] **One who is careful in observing the mitzvah of tzitzis** ^[19] **will merit a beautiful garment.** **One who is careful in performing the sanctification of the Sabbath day** ^[20] **will merit [to] fill many kegs of wine.** ^[21]

The Gemara illustrates how the reward for kindling was bestowed:

Rav Huna would regularly pass by the doorway of R' Avin the carpenter. **He said: "Two great men will come out from here."** And, in fact, the Torah scholars **Rav Idi bar Avin and Rav Chiya bar Avin came out from the house of [R' Avin and his wife].**

Another illustration:

Rav Chisda would regularly pass by the doorway of Rav Shizvi's father's house. **He said: "Two great men will come out from here."** And, in fact, the Torah scholars **[Rav Shizvi's parents] were wont to kindle many lights.**

שבת כג:

נִפְקַח — אָמַר גְּבֵרָא רַבָּא נִפְקַח מִהֶבֶא — He said: “A great man will come out from here.”^[26]
נִפְקַח — אַנְד, iN fAcT, tHe sAgE RAv Shizvi cAmE oUt frOm tHeM.^[27]

Another episode teaches when to kindle the Sabbath lights:

רַב יוֹסֵף הָיָה מְבַטֵּחַ לְרַבּוֹתָא — Rav Yosef’s wife would put off kindling [the Sabbath light] until just before dark.^[28]

רַב יוֹסֵף אָמַר לְרַבּוֹתָא — אָמַר לָהּ רַב יוֹסֵף — It is taught in a Baraisa: לא יִמִּישׁ עֲמוּד „
הַתּוֹרָה שֶׁעָמַד עָנָן מִשָּׁלִים לְעֲמוּד — The Torah states: HE DID NOT REMOVE THE PILLAR OF CLOUD BY
DAY AND THE PILLAR OF FIRE BY NIGHT from before the people.^[29] מְלֻמָּד שֶׁעָמַד עָנָן מִשָּׁלִים לְעֲמוּד
וְעָמַד — [THIS] TEACHES THAT THE PILLAR OF CLOUD OVERLAPPED^[30] THE PILLAR OF FIRE OVERLAPPED THE PILLAR OF CLOUD.^[31]
וְעָמַד הָאֵשׁ מִשָּׁלִים לְעֲמוּד הָעָנָן — AND THE PILLAR OF FIRE OVERLAPPED THE PILLAR OF CLOUD.^[31]
Similarly, Rav Yosef told his wife, you should kindle the Sabbath lights while it is still day.
רַבּוֹתָא חִשְׁבָּה לְאַקְדוּמָא — With Rav Yosef’s words in mind she thought to advance [the kindling]
to a much earlier part of the day, אָמַר לָהּ הָיָה סָבָא — but a certain elder^[32] said to her:
רַבּוֹתָא אָמַר — With regard to the time for kindling I teach: One may
kindle when he likes, provided that he does not significantly advance the kindling time^[33]
and does not delay it until the last permitted moment.^[34]

The Gemara speaks of other spiritual attainments that generate Torah-related rewards:

רַבָּא אָמַר — Rava said: דְּרַחֲמֵי רַבָּנָן — One who loves Torah sages רַבָּנָן — will
have sons who are Torah sages.^[35] דְּמוֹקִיר רַבָּנָן — One who honors^[36] Torah sages רַבָּנָן — will
have sons-in-law who are Torah sages.^[37] דְּרַחֲמֵי מַרְבָּנָן — One who
fears^[38] Torah sages מַרְבָּנָן — will himself become a sharp Torah
scholar; מִשְׁתַּמְעֵן מִלִּיָּהּ בְּצוּרָא — but if he is not capable of this,^[40] וְאִי לָאוּ בְּרַחֲמֵי הוּא
מַרְבָּנָן — his words will be heeded like those of a sharp Torah scholar.^[41]

We will be discussing in the following lesson, if Shabbat candles have the same rules that hanuka candles have.

Lighting early: is one allowed to light earlier than the time?

Do we say that the mitzvah is the lighting and therefore one is not allowed to move it after it was lit?

If you already have candles must you extinguish them and relight?

הדלקה עושה מצוה

Rashi explains that the question of הדלקה עושה מצוה is based; if we learn it out from the *Menorah* of the *Bet Hamikdash*.

Maran: Lighting is the mitzvah and not placing. Therefore, a lantern that was lit on Erev Shabbat for Hanukkah, and stayed on till Saturday night, should be extinguished and relit for mitzvah.

In any case, it should be lit in the place it is placed. If one lit inside and placed outside he is not fulfilling the mitzvah. Someone who sees may assume he lit it for himself.

Taz: Since the whole halacha of הדלקה עושה מצוה is learnt out from the *Menorah* of the *Bet Hamikdash*; only the Hanukkah lights that are similar to the *Menorah* of the *Bet Hamikdash* have this halacha.

רש"י פירש דהאבעיא הוא בנרות חנוכה אי הדלקה עושה מצוה כדאשכחן במנורה

ומרן שולחן ערוך (סימן תרעה ס"א) כתב, הדלקה עושה מצוה ולא הנחה, לפיכך עששית שהיתה דולקת כל היום שהדליקה מערב שבת למצות חנוכה, למוצאי שבת מכבה ומדליקה לשם מצוה.

ומכל מקום צריך שידלקנה במקום הנחתה שאם הדליק בפנים והוציאה לחוץ לא יצא שהרואה אומר לצורכו הוא מדליקה.

וכתב שם הט"ז, דלפי טעמו של רש"י הוא דוקא לגבי נר חנוכה ולא גבי נרות שבת, דלומד כן ממנורת בית המקדש.

Why can't you light early?

Is it referring to Shabbat or Hanukkah?

Rashi: If one lights early, it won't look like it was done for Shabbat.

Tosafot: It should be relit.

Rambam brings this halacha only by Hanukkah not by Shabbat.

The explanation behind this; *Rambam* holds that by Shabbat, the main mitzva is not the actual lighting; we want the outcome that the home should be pleasant lit for Shabbat.

רש"י: שלא יקדים דלא מנכרא שהוא של שבת.

תוס, כתב: שאם היה נר דלוק ועומד שצריך לכבות ולחזור ולהדליק.

הרמב"ם לא הביא דין זה בשבת אלא בנר חנוכה.

והביאור בשיטת רמב"ם, דהנה בנר של שבת אם היה נר דלוק מבעוד יום אין צריך לכבותו ולחזור ולהדליק דעיקר מצוה אינו בעצם הדלקה אלא שיהיה לו נר דלוק בשבת.

רמב"ם

פרק ה"א

Lighting a candle on Erev Shabbat is an obligation, man or woman must have "a lit candle," in their homes on Shabbat. Even if he doesn't even have anything to eat. He needs to ask for money to get oil and light candles, this is part of enjoying Shabbat.

Rambam's language is "a lit candle" which means; the reason we light Shabbat candles is for Shabbat delight, so that he has a candle at night. Therefore, there is no mitzvah in the actual lighting.

הדלקת נר בשבת אינה רשות אלא חובה, אחד אנשים ואחד נשים חייבין להיות בבתיהן נר דלוק בשבת, אפילו אין לו מה יאכל שואל על הפתחים ולוקח שמן ומדליק את הנר, שזה בכלל עונג שבת.

לשון רמב"ם, נר דלוק משמע, דמצות נר שבת הוא בכלל עונג שבת ומדליקים מבעוד יום שיהיה לו נר בלילה ואין המצוה ההדלקה אלא עונג שבת.

QUESTION

Question: If so, why do we make a beracha on the lighting?

Answer: We see by covering the blood of a slaughtered animal, if the wind would blow the dirt, you would be exempt; still if one covers it himself, he makes a beracha.

As well on Shabbat, you may not need to light if you had candles already. However, if you light, when you don't have, you still make a beracha.

ואין להקשות דאם כן אמאי יברך על הדלקה להרמב"ם?

שהרי בכסוי הדם אם כסהו הרוח פטור מלכסותו ואפילו הכי כשמכסה צריך לברך, וכן לגבי שבת אם היה דלוק לא צריך לכבותה אבל אם ידליק יברך.

שלחן ערוך

Maran: One should not light the candles in the early afternoon, because it won't look like it was done for Shabbat.

Rama: If one did light early; it has to be extinguished and then light again.

Rabbi Akiva Aiger: We see from here, that the mitzva is the actual lighting, not only that there should be candles lit. For this reason, we say a beracha of להדליק which means to light.

סימן רסג ס"ו

מ"ן: לא יקדים למהר להדליק נר שבת בעוד היום גדול, שאז אינו ניכר שמדליק לכבוד שבת.

רמ"א: ואם היה נר דלוק מבעוד יום גדול יכבנו ויחזור וידלקנו לצורך שבת.

הגהות רע"א: מזה משמע שהמצוה אינו רק שיהיה לו בשבת נר דלוק אלא דההדלקה עצמה מצוה לצורך שבת

ולכן מברכין להדליק נר של שבת דמשמע דמצוה על הדלקה.

It comes out there are opinions against the *Rambam*, which hold there is a mitzvah to light.

QUESTION

What if a person lit and it went out before sunset, should one relight?

מה הדין אם הדליק וכבתה קודם שקיעה האם חייב להדליק?

הרי בחנוכה קיימא לן כיון דהדלקה עושה מצוה אם הדליק וכבתה אין זקוק לה. ואפילו גבי נר חנוכה שהדליק בערב שבת בעוד היום גדול וכבתה אין זקוק לה, שהרי בירך להדליק וכבר התחיל המצוה כדת. מכל מקום אם החמיר להדליק תבא עליו ברכה.

לגבי נרות שבת כיון שכתב הרמב"ם שמצוה להיות לו נר דלוק משום עונג שבת משמע דהמצוה הוא בשעת סעודת שבת שיהיה נר דלוק אם כן כבתה זקוק לה.

By Hanukkah there is a rule that once you lit you don't have to worry if it goes out. Even on Friday afternoon if you lit and it goes out, one doesn't have to relight even though he lit hour in advance, since you lit according to the time. if one wants, he can relight without a beracha.

However, on Shabbat, since the *Rambam* says the mitzvah is to have light, if it goes out one should relight. (Not the wife since she may have accepted shabbat already.)

משנה ברורה סימן רסג סקמ"ח

One cannot light in a place where the lights are not being used and then move it to the right place.

אסור להדליק במקום שאין משתמשין בו ולהניח הנר במקום שמשתמשין בו משום דקיימא לן הדלקה עושה, מצוה וכיון שהדליק במקום שאין משתמשין בו שאינו מקום חיובא הרי לא עשה מצותה כתיקונא.

חזון עובדיה

However, if one needs to light on the table and then raise it for it to be placed on a high stage, so its honoring shabbat. Especially today that we use lights as well; we know clearly that's it's for Shabbat one can raise it. As well if a woman can't move, the candles can be brought to her and then transferred to its proper location.

However, don't move the candles for no reason.

אולם רשאי במקום צורך להדליק נרות על שלחן במקום החייב הדלקה ואחר כך ליטלם ולהניחם על דף גבוה, שהרי באופן כזה ניכר שהולדקו נרות לכבוד שבת, ובפרט בימינו שמשתמשים באור חשמל ויש היכר גדול שזה נרות שבת יש להקל ביותר. וכן אשה חולה או יולדת יכול להביא לה את הנר ותדליק, ויקחו נרות ויניחם במקום שאוכל.

ומכל מקום שלא לצורך אין לטלטל כלל את הנר לאחר שהולדק לכבוד שבת.

Do men have to light?

חזון עובדיה

Even though the mitzvah of lighting is on the women, the man should prepare the candles and as well make sure they light on time.

A single man living on his own should light with a beracha.

A man who is married whose wife is not home and he is home, must light with a beracha in his home.

As well a man who is traveling, even though his wife is lighting as home, he must light where he is.

Two or three homeowners eating in one room and sleeping in rooms, such as a family hosted by parents should not bless multiple times in the same room. But rather one should bless while each light their candles or one lights in the room and the others light in their private room. Therefore, what is customary in a hotel to set a table in a hotel lobby and any women who stay there light together, is a blessing in vain. Rather, everyone should light candles in their own rooms. If the hotel's management does not let candles in the rooms; one should turn on the electrical light and may say a beracha (this is only if it is impossible to do with candles). The same with a woman who gave birth or a sick woman who is in a hospital; they should light with electric lights.

אף על פי שמצות הדלקה מוטלת על האשה, צריך האיש בערב שבת להטיב נרות ולהזהיר על בני ביתו לזרזם במצות נרות שבת.

אדם שאינו נשוי ואינו סומך על שלחן הוריו ויש לו בית לעצמו, חייב להדליק נרות שבת בברכה.

וכן אדם נשוי שאשתו אינו בבית בשבת כגון שהיא יולדת ונמצא בבית חולים, חייב לברך ולהדליק נרות בביתו.

ואדם נשוי השוכן מחוץ לביתו ונתנו לו חדר מיוחד ללון בו מברך ומדליק במקום שנמצא, אף על פי שאשתו מברכת ומדליקה בביתם.

שנים או שלשה בעלי בתים שאוכלים בחדר אחד וישנים שם כגון משפחה המתארח אצל הורים, אינם יכולים כל אחד ברכה לעצמם אלא יברך אחד לכולם, וכל אחד ידליק או יברך אחד במקום שאוכלים וכל אחד יכול לברך בחדר המיוחד לשינה.

ולכן מה שנוהגים בבית מלון להעמיד שולחן בלובי של בית מלון וכל נשים המתארחות שם מדליקות נרות שבת בברכה על אותו שלחן, ברכה זו היא ברכה לבטלה, אלא על כל אחת אחת להדליק נרות בחדרה בברכה.

ואם הנהלת המלון אוסרת להדליק נרות בחדרים מחשש דליקה, תדליק כל אחת בחדרה את אור חשמל ותברך עליו בשם ומלכות להדליק נר של שבת, (זה רק אם אין אפשרות לעשות את זה בשמן). והוא הדין יולדת או אשה חולה הנמצאת בבית חולים.